

A tengeralattjárás hűborás⁰

Hozzáadta: Bodnár Sebestyén

2004. október 20. Szerda 19:49

Utolsó frissítés 2007. november 20. Kedd 08:47

Részletes beszámoló az 1915ben kezdődött, sok áldozatot követelt tengeralattjárás hűborásról.

Nem kell bávebben indokolnunk azt, hogy a szárazn lakott angol szigetországig zavartalan lelemezse, hadi ipárjának nyersanyaggal való ellátása, a Franciaországban álló hatalmas angol sereg mindennemű anyagi szükségletének utánszállása attól függött, vajjon kereskedelmi tengerészete képes-e ebből az okból származó szükségletet kielégíteni. A tengeri forgalmat jól lebonyolítani. Ha sikerülne a tengeri forgalmat ellenséges vagy az ájntájnknak szolgáló semleges kereskedelmi hajók elszóllyesztésével megakadályozni, vagy legalább is jelentősen csökkenteni, akkor Anglia kihezik, a kella hadianyag nélkül maradt hadereje szszeroppanás konytelen Franciaországot elhagyni. Ebben az esetben a magára maradt francia haderő sem tarthatja magát.

Ez volt a tengeralattjárók "kalász"-hűborásjának célja. Döntő eredményt hozhatott. De sok hátránnyal is járhatott, mind a nemzeteknek a ellenségeket szerezhetett. Ennek magyarízata a következő: a tengeralattjárók csak akkor dolgozhatott gyorsan és kielégően a eredménytel, ha az ájba akadt gyanus hajókat rággtájn elszóllyesztette; a hajó ájtvizsgálása deje nem volt, mert kájbzen ájnmaga is veszedelemben kerállyhetett, minthogy a tengeralattjárók konytelen volt a rendszeres hajózálekedés jól árzött utain máskájdni, s ágy ellenséges hadihajók vjratlan felbukkanására kellett számán-tani, eltekintve attól, hogy a kereskedelmi hajók rejtett ájgyújával szemben is vódtelen volt; ezenfelül tudnunk kell, hogy az ellenséges hajók semleges lobogót használtak, a valóban semleges hajók pedig - mág a személyszállás gázásák is - vittek hadianyagot az ájntájn szájmáira magukkal. Minthogy pedig a világhűborásban minden cikk hadianyagnak számán-tott, a tengeralattjárók konytelen volt, ha cált akart áorni, minden ájba esá hajó, leágyen az semleges vagy ellenséges, személyszállás vagy teherszállás, rájvid figyelmeztetés utájn elszóllyesztés figyelmeztetés a mentőcsónakok lebecsítésára és a személyzet menekülésre szólt, mert maga a tengeralattjáró mentőssel nem foglalkozott. Az elszóllyesztésnek bizonyos hajókra való korlátozása a gyakorlatban vógrehajthatatlannak bizonyult, mert minden hajó hosszadalmas ájtvizsgálásait követelte volna meg. Ezért korlátozás nélkül államokkal szólt. Ez viszont a semleges ájllamokkal, káájájn sen pedig az Ászakamerikai Egyesült Államokkal szólyos surlásdásokat idózt elá, annájl is inkább, mert az Egyesült Államok kezdettá fogva szájlá-tottak hadianyagot az ájntájnknak, amerikai ájllampolgárok pedig használták a semleges hajókat mág akkor is, ha azok az ájntájnknak szájnt dugájrut vittek magukkal.

Káájájnben a tengeralattjárók kalász hűborás - 23 hajóval - májr 1915 február elején megkezdődött, de csak 4 hánapig tartott, mert az Egyesült Államok, minthogy a sok elszóllyesztett hajó némelyikén amerikai ájllampolgárok is pusztultak el, oly erélyesen áptek fel, hogy a nemzet káájpolitika konytelen volt a kalászodást bizonyos esetekre korlátozni, ami egyet jelentett a kalász hűboru megszántásával. 1916 január végén Falkenhayn követelte a kalász hűborás hajóval - a korlátozások kitágítása mellett ájba megindult, de káót hánapig tartam s 400.000 tonnányi hajókat elszóllyesztése utájn, az Egyesült Államok fenyegetésére megint abbamaradt.

Mikor augusztus végén Hindenburg kerált a nemzet hadak ájára, javasolta, hogy a tengeralattjárók azonnal kezdjék meg a beszántott máskájdásáket. De konytelen volt ettől elállni, mert a nemzet káájpolitika attól tartott, hogy ebben esetben Dánia és Hollandia az ájntájnhoz csatlakoznak. Májr pedig 1916 ászén a nemzet haderőnek nem volt annyi tartaléka, hogy áj ellenfelek támadásával szembeálljon. Mikor azonban 1916 decemberében a káájzponti hatalmak bákeájájnlatájt az ájntájn ridegen visszautasította, Hindenburg ájba káövetelte a korlátlán tengeralattjárók hűborás, a hűborás beláthatás idán belá való megnyerésére alkalmas hadviselési mádszert, mág akkor is, ha ezzel az Egyesült Államok, Dánia és Hollandia a nemzetellenes tájborba szóróttatnak. Ágy aztájn 1917 február 1. -én, 130 tengeralattjáróval megindult a korlátozás nélküli kalász hűborás.

A nemzetek jól tudják, hogy Amerika ezt nem fogja káájzámájn sen venni. Ennek dacára az esetleges amerikai hadászózet egyelre nem ájtszótt veszályesnek. Számán-tájsaik szerint Amerika a hűborás elsá fájávjában 5-6 hadtudott volna a francia hadszórtre hozni, ami kibá-rható lett volna. Az amerikai hadiipar mint áj tányezá azárt nem számán-tott, mert hiszen ez az ipar amágy is az ájntájnknak dolgozott. Sá Amerika beavatkozása feloldotta a nemzeteket attól a kímálettá, amely az amerikai kereskedelmi hajózájssal szemben mág is csak tanúsán-taniok kellett. Minthogy pedig a tengeralattjárók hűborásnak nemzet szájmán-tájs szerint egy áven belá dájntá hatásúnak kellett lennie, Amerika csak akkor vájlyhatott veszedelmessé, ha a kalász hűborás csá dájntá mond. Tudjuk, hogy az utábbi eset bekáövetkezett. De mág a tengeralattjárók hűborás csá dje elátt, 1917 ájprilis 6. -ájn, megtártánt az amerikai hadászózet.

Egyábkáont 130 tengeralattjáró legendá lett volna ahhoz, hogy a világhűborás a tengeri kereskedelmi forgalom teljes

megbővítésével befejezte, ha - korszáletlen ellenőre talál. Az angol azonban már kőtv áta fokozatosan hozzá szokott ehhez a veszedelmes fegyverhez. A kalázháború kőtszeri főlbeszakása megadta a mádot az vrendszabályok teljes kiépítésre: Anglia felfegyverezte a kereskedelmi hajókat 3.000 ágyuval, csapdahajókat szerelt fel, vőzalatti dróthálakat huzott ki a legfontosabb hajóutak mentőn, vizibombákat szerkesztett, áriási aknazárakat lőtesett stb. De az őntőnt-hajózs az első főlőtv alatt mág őgy is megdőlbbenté vesztesőgeket szenvedett. Volt olyan hőnap, hogy a tengeren ősző hajók kőz ő minden negyedik a tenger fenekőre kerőlt. 1917-ben a őmetek 9 milliő tonna hajóőrt s őlyesztettek el, ami Anglia anyag-ellőit őit nagyon megnehezőttette. 1917 tavaszőn az angolok máj a háború elvesztővel sz őimoltak. Vezető admirőlisuk őzete az volt, hogy amennyiben a kielőgő-t ő vődelem fegyverő hamarosan meg nem találják, őgy a vilőgháború 1917 novemberőben őmet gy ő őv őget.

Kőtsőgtelen, hogy ha a őmetek 1915-16-ban nem kő-sőreleznék, hanem 1917-ben egyszerre 100 tengeralattőir őval kezdik meg a kalázháborút, akkor az őntőntot őőrdre kőnyszer őtik. őgy azonban a d őnt ő hatás elmaradt. Az őntőntvesztőg első főlőtv havi 900.000 tonn őnyi őttag őit ő a máisodik főlőtvben 700.000-re, azut őn pedig őilla cs őkkent. Egy őv leforg ősa alatt, 1918 febru őr őban a vil őg őp ő-tke őse haj ő őben el őte ős azut őn pedig ő fel ől multa a őmetek okozta puszt őit, annak dac őra, hogy a őmetek a vil őgháborúban ő őbb haj ő őrt puszt ő-to el, mint amennyit az Egyes őlt ő őlamok ő ősz kereskedelmi tenger őszete ma kitesz.

Az angol a v őls őgot meg őszta, b őj helyzete 1917 nyar őn igaz őn k őts őgbeejt ő volt. Mikor a őmetek 1918 tavasz őn utols ő nagy ő őmad ősukat a nyugati hadszint őren megkezd ők, a tengeralatt őir ő őháború mint háború d őnt ő eszköz ő ő őmet ő ősen máj visszavonhatatlanul megbukott. Má ő mindig nagy kellemetlens őget okozott az őnt őntnak, de azt ma nem k őnyszer ő-thette ő őrdre.